

Nedjeljno poslijepodnevno zasjedanje

opći sabor

Nedjeljno poslijepodnevno zasjedanje

3. listopada 2010.

Nađite pokoj dušama svojim

mir

opći sabor

Nađite pokoj dušama svojim

starješina Per G. Malm

iz Sedamdesetorice

Pronalaženje pokoja dušama svojim uključuje mir uma i srca, koji je rezultat učenja i slijedenja nauka Kristova.

U središtu Gothenburga u Švedskoj postoji široki bulevar s prekrasnim drvećem na svakoj strani. Jednoga sam dana vidio rupu u stablu jednog velikog drveta, pa sam radoznalo pogledao unutra i vidio da je stablo bilo potpuno šuplje. Šuplje da, no ne i prazno! Bilo je prepuno svakakvog smeća.

Bio sam iznenađen da drvo još uvijek može stajati. Pogledao sam uvis i vidio širok čelični pojas zamotan oko gornjeg dijela debla. Uz pojas je bilo prikačeno nekoliko čeličnih žica koje su bile pričvršćene i usidrene za obližnje zgrade. Iz daljine je to drvo izgledalo kao drugo drveće, no kada bi se pogledalo unutra moglo se otkriti da je šuplje, umjesto da ima čvrsto, snažno deblo. Mnogo godina ranije nešto je započelo proces slabljenja debla, malo ovdje, malo tamo. To se nije dogodilo preko noći. Međutim, baš kao što mladica raste malo po malo u čvrsto drvo, tako mi možemo rasti korak po korak u našoj sposobnosti da budemo čvrsti i ispunjeni iznutra, za razliku od šupljeg stabla.

Iscjeljujućim pomirenjem Isusa Krista možemo steći snagu stajati uspravni i snažni i imati duše ispunjene - svjetlom, razumijevanjem, radošću i ljubavlju. Njegov je poziv upućen svima »da k njemu dođu i okuse dobrotu njegovu, i nikomu on ne priječi koji k njemu dolaze« (2. Nefi 26:33). Njegovo je obećanje ovo:

»Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.

Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama« (Matej 11:28–29).

O tom pokoj Joseph F. Smith je rekao: »Po meni to znači ulazak u znanje i ljubav Boga, imajući vjeru u njegovu svrhu i naum, do te mjere da znamo da smo u pravu, i da ne lovimo nešto drugo, ne ometa nas svaki dašak nauka ili podmuklost i lukavstvo ljudi koji čekaju u zasjedi kako bi nas zaveli. Znamo da je nauk od Boga, i o tome ne postavljamo nikome nikakva pitanja; oni slobodno mogu imati svoja mišljenja, ideje i hirove. Čovjek koji je dostigao taj stupanj vjere u Boga da je odbacio sve sumnje i strahove, ušao je u 'Božji pokoj'« (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 56).

Pronalaženje pokoja dušama svojim uključuje mir uma i srca, koji je rezultat učenja i slijeđenja nauka Kristova i postajanja Kristovim ispruženim rukama u služanju i pomaganju drugima. Vjera u Isusa Krista i slijeđenje njegovih učenja daju nam čvrstu nadu, a ta nada postaje stabilno sidro naših duša. Možemo postati postojani i nepokolebljivi. Možemo imati trajan, unutarnji mir; možemo ući u pokoj Gospodina. Ako se samo okrenemo daleko od svjetla i istine, šuplji osjećaj praznine, poput šupljine stabla, zauzet će najdublje odaje naše duše, i čak bismo mogli pokušati popuniti tu prazninu stvarima bez trajne vrijednosti.

S obzirom na naše postojanje kao duhovna djeca prije nego što smo došli na Zemlju i besmrtnost u životu poslije ovog, ovaj je zemaljski život zaista vrlo kratak trenutak.

Međutim, to je dan kušnje, ali je također to dan prilika kada odlučujemo slijediti poziv da ne odbacujemo dane naše kušnje (vidi 2. Nefi 9:27). Misli na kojima se zadržavamo u našim umovima, osjećaji koje njegujemo u našim srcima, postupci koje odaberemo poduzeti, sve će to imati odlučujući utjecaj na naš život, i ovdje i nakon ovog života.

Korisna je navika podignuti naš pogled svaki dan kako bismo održali vječnu perspektivu o stvarima koje planiramo i činimo, pogotovo ako otkrijemo sklonost čekati neko »buduće sutra« kako bismo učinili ono što znamo da trebamo učiniti danas.

Na našem putu u svojim izborima dobivamo pomoć kroz podržavajući utjecaj Duha. No, ako odaberemo postupati suprotno svjetlu i razumijevanju koje imamo, iskusit ćemo grižnju savjesti, što nam se naravno neće dopasti. No grižnja savjesti je blagoslov jer nas odmah podsjeća da je vrijeme pokajati se. Kada smo ponizni i želimo činiti ispravno, nastojat ćemo žurno nešto učiniti kako bismo promijenili svoj put, dok će oni koji su oholi i koji možda nastoje »biti zakon samomu sebi« (NiS 88:35), omogućiti Sotoni da ih vodi »lanenim konopom oko vrata dok ih ne sveže čvrstim svojim užetima zauvijek« (2. Nefi 26:22), osim ako duh pokajanja ne uđe u njihova srca. Slijedenje utjecaja zla nikada ne može dovesti do osjećaja mira, jednostavno zato jer je mir dar od Boga i on dolazi samo kroz Duha Božjeg. »Opačina nikad sreća nije« (Alma 41:10).

U našim svakodnevnim postupcima često će male i jednostavne stvari imati trajan utjecaj (vidi Alma 37:6-7). Ono što kažemo, kako postupamo i kako odabiremo reagirati utjecat će ne samo na nas, nego i na one oko nas. Možemo graditi ili možemo rušiti. Jednostavan i pozitivan primjer je priča o mojoj baki. Ona je jedno od svoje male djece poslala kupiti jaja. Dijete koje je dobilo zadatak je vjerojatno radosno išlo kući uz cestu, no većina je jaja bila razbijena kada je stiglo kući. Jedan je obiteljski prijatelj bio tamo i upozorio je moju baku da treba izgrditi dijete zbog tako lošeg ponašanja. No moja je baka mirno i mudro rekla: »Ne, to neće učiniti da jaja ponovno budu cijela. Jednostavno ćemo iskoristiti što možemo i napraviti palačinke u kojima ćemo zajedno uživati.«

Kada naučimo rješavati male i jednostavne, svakodnevne stvari na mudar i nadahnut način, rezultat je pozitivan utjecaj koji će učvrstiti sklad u našim dušama te izgraditi i ojačati one oko nas. To je tako jer sve što nas poziva da činimo dobro »proistječe iz moći i dara Kristova. Stoga savršenom spoznajom prepoznaje[mo] da je to od Boga« (Moroni 7:16).

A sad, šuplje drvo o kojem sam vam pričao više ne postoji. Neki su mladići stavili petardu u šupljinu što je izazvalo da se drvo zapali. Nije moglo biti spašeno i moralo je biti srušeno. Čuvajte se stvari koje mogu uništiti iznutra, bez obzira jesu li velike ili male! One mogu imati eksplozivan učinak i uzrokovati duhovnu smrt.

Umjesto toga, usredotočimo se na stvari koje mogu održati trajan mir uma i srca. Tada će naše »pouzdanje... u nazočnost Božju ojačati« (NiS 121:45). Obećanje da ćemo ući u pokoj Gospodina i primiti dar mira daleko je od privremenog, svjetovnog zadovoljstva. To je uistinu nebeski dar: »Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce« (Ivan 14:27). On ima moć izliječiti i ojačati dušu. On je Isus Krist, o kome svjedočim u ime Isusa Krista. Amen.

Liahona

studeni 2010.